

PŁOSZYĆ (2) *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w płoszać).

praes [1 sg płoszę.] ◇ 3 sg płoszy (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (błędnie zam. spłoszyć) – XVII w.

Gonić strasząc, przepędzać, zmuszać do wycofania się (2) : [płofzę et płafzam/ Abigo, terreo, perterrefacio. Volck Rrr.]

[Przysłowie: Forte fortuna innat. Kto mężnie płofzy/ temu fortuna fluzy. TerentMatKęł S4v.]

Przen [co] (2) : RejAp AA6v; Groźnac iest śmierć grzeźznemu/ ále słudze Bożemu/ nie iest ku wtráźzeniu/ [...] Wie iże te kłopoty/ rofkofzy świeckie płofzy/ y doczeńne trapienie/ przez nie wezmą fkończenie ArtKanc R19v.

Synonimy: gonić, odpędzać, odpierać, spądzać.

Formacje współrdzene: napłoszyć, odpłoszyć, popłoszyć, przepłoszyć, rozpłoszyć, rozpłoszyć się, spłoszyć, spłoszyć się, upłoszyć, upłoszyć się, wypłoszyć, wypłoszyć się, zapłoszyć; płaszać, odpłaszać, popłaszać, rozplaszać, rozplaszać się, wypłaszać; płoszać, płoszać się, rozpłoszać, zapłoszać.

Cf KUROPŁOCH, KUROPŁOSZEK

MN